

عنوان مقاله:

مناسبات سیاسی شاهان صفوی با گرجی ها

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 8، شماره 29 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

عباسقلی غفاری فرد - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

سلسله‌های پادشاهی ایران از گذشته‌های دور با گرجی‌ها مناسبات ویژه‌ای داشته‌اند. جایگاه سرزمین گرجی‌ها، این مردم را در مرکز توجه دو قدرت بزرگ جهان باستان؛ شاهنشاهی ایران و امپراتوری روم قرار داده بود. پس از سرنگونی شاهنشاهی ساسانی و تشکیل حکومت اسلامی، رقابت ایران با روم بر سر گرجستان به پایان رسید. پادشاهان صفوی، برای به دست آوردن غنایم و به ویژه زنان و دختران و پسران (غلامان و کنیزان) گرجی که در زیبایی پرآوازه بودند، گرجی‌ها را همواره مورد تاخت و تاز قرار می‌دادند و بر این تهاجمات «جهاد» یا «غزا» نام می‌نهادند. پس از سرنگونی صفویه و ناتوانی حکومت ایران، پادشاهان گرجی به فکر استقلال افتادند و هرگاه از سوی دربار ایران نگران می‌شدند درصدد جلب هواخواهی روسیه برمی‌آمدند تا این‌که آغا محمدخان قاجار در ۱۲۰۹ هجری به گرجستان تاخت و دست به کشتار همگانی و غارت زد. گرجی‌ها در این تاخت و تاز چنان خشونت و سنگدلی از سپاه آغامحمدخان دیدند که دیگر هرگز به سوی ایران بازنگشتند و کینه سختی از ایرانی‌ها به دل گرفتند. این مقاله می‌کوشد مناسبات شاهان صفوی با گرجی‌ها را با تکیه بر اهداف آنها بررسی کند.

کلمات کلیدی:

گرجستان، شاهان صفوی، غزا، عیسوی ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1857884>

